

عنوان مقاله:

واکوی مفهوم هوشمندسازی به منظور ارایه الگوی برنامه درسی مناسب جهت دوره ابتدایی

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی سلیمی - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان علامه امینی تبریز، ایران

علی ترکمانی - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان علامه امینی تبریز، ایران

علی چلانی - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان علامه امینی تبریز، ایران.

محمد رضا کاظمی - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان علامه امینی تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی درسی در بافت تربیتی، فرایندی است که به دنبال تحقق ناگفتنی های معینی است. یکی از گروه هایی که دائما در اینفرآیند درگیرند، معلمان می باشند. معلمان به ناچار با طیف وسیعی از گزینه هایی که میتوانند در انتخاب، تاکید و زمان بندی رویدادهای برنامه درسی بکار گیرند، مواجه هستند. حتی زمانی که از آنها انتظار می رود از کتاب ها یا راهنما های خاصی که در آنها فعالیت ها و محتوا از قبل مشخص شده است، پیروی نمایند، باز هم آنان در مورد چگونگی استفاده از مواد درسی مذکور و نیز شیوه های مورد استفاده دارای قدرت تاثیر و تصمیم هستند. برنامه ریزی درسی، فرایند انتقال و تبدیل تصورات، آمال و باورهای تربیتی در قالب برنامه هایی است که به طور موثر موجب تحقق تصورات مورد نظر از طریق انجام این فرایند می گردد. آنچه برای ما با ارزشمند است و به دنبال آن هستیم اغلب با تناقضات زیادی همراه هستند.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، آموزش، ابتدایی، معلم، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1694612>

